

áéó

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. év január hó 03. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Cs.G. és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2018. év augusztus hó 28. napján kelt 8.B.1616/2017/18. számú ítéletét O.B. II. r. vádlottal szemben megváltoztatja.

A vádlott cselekményének minősítésénél helyesen a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdését jelöli meg.

A szabadságvesztés büntetését 4 (négy) évre enyhíti.

A házi őrizet beszámításánál 4 (négy) nap házi őrizet felel meg 1 (egy) nap szabadságvesztésnek.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét O.B. II. r. vádlottal szemben helybenhagyja.

A vagyonelkobzás elrendelésénél megjelöli Cs. G. I. r. vádlottat.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A Fővárosi Törvényszék 2018. augusztus 28. napján kelt 8.B.1616/2017/18. számú ítéletében Cs.G. I. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulata és (3) bekezdés] miatt 4 év szabadságvesztés büntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra; O.B. II. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 178. § (1) bekezdés IV. fordulata és (3) bekezdés] miatt 5 év 6 hónap szabadságvesztés büntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Mindkét vádlott esetében megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön és a vádlottak a szabadságvesztés büntetésből annak kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről, valamint a lefoglalt 2.600.000.- forintra vagyonelkobzást rendelt el.

Az elsőfokú bíróság ítéletét az ügyészség mindkét vádlott tekintetében tudomásul vette, ellene O. B. II. r. vádlott és védője jelentett be fellebbezést. Az ítélet Cs. G. I. r. vádlottal szemben kihirdetésekor, 2018. augusztus 28. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.716/2018/1. és Bf.716/2018/4. számú átiratában a II. r. vádlott és védője fellebbezését alaptalannak tartotta. A törvényszék a perrendi szabályokat betartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a védelmi bizonyítási indítványoknak is helyt adott. A rendelkezésre álló bizonyítékokat helyesen mérlegelte és megalapozott tényállást állapított meg. Indokolási kötelezettségét teljesítette, részletesen és logikusan számot adott arról, hogy a II. r. vádlottnak a kábítószer kereskedéssel kapcsolatos védekezését miért nem fogadta el, melyek azok a körülmények, amelyek az általa előadottakat cáfolják. A tényállásból okszerűen vont következtetést O. B. II. r. vádlott bűnösségére, a cselekményt is törvényesen minősítette, annak jogszabályi

megjelölése azonban pontosításra szorul az indokolásnak megfelelően. A büntetés kiszabása körében a II. r. vádlott terhére és javára értékelendő körülményeket megfelelően számba vette, figyelemmel volt az egészségi állapotára is a szabadságvesztés büntetés tartamának és végrehajtási fokozatának megállapításakor. Az ítélet egyéb rendelkezései körében észrevételezte, hogy a házi őrizet beszámításakor az elsőfokú bíróság nem jelölte meg, hogy hány nap felel meg egy nap szabadságvesztésnek, csak a nyomozás során felmerült bűnügyi költségről rendelkezett, illetve a vagyoneklobzás körében nem jelölte meg, hogy az melyik vádlottól lefoglalt összegre vonatkozik. Mindezek alapján indítványozta a minősítés és a beszámítás pontosítását, a bűnösséget megállapító és büntetést kiszabó részében az ítélet helybenhagyását, ugyanakkor a bűnügyi költség vonatkozásában az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását.

O.B.II. r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában - melyet a nyilvános ülésen változatlan tartalommal fenntartott – elsődlegesen a Be. 608. § (1) bekezdés f) pontja és a Be. 609. § (2) bekezdés d) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra utasítását indítványozta arra hivatkozással, hogy a határozat rendelkező részében a bíróság a Btk. 178. § (1) bekezdés IV. fordulat és a (3) bekezdés szerint minősítette a II. r. vádlott magatartását, ellenben kábítószer-kereskedelem büntetében mondta ki bűnösségét, ezáltal feloldhatatlan ellentmondás van a rendelkező részen belül, valamint a rendelkező rész és az indokolás között is. A védő álláspontja szerint az elsőfokú bíróság sem hivatkozott a kereskedést alátámasztó bizonyítékokra és ténylegesen nem is merült fel erre vonatkozó adat, a bizonyítási anyagban kizárólag a birtoklásra és fogyasztásra utaló bizonyítékok vannak, mely elkövetési magatartást a II. r. vádlott az eljárás kezdetétől beismert. Minden alapot nélkülöz a tényállásban a 4. oldal első bekezdésben foglalt megállapítás, miszerint O.B. II. r. vádlott 2015. decemberét megelőzően kábítószer terjesztői tevékenységre rendezkedett be, erre tanúvallomás és más, objektív bizonyíték sem merült fel, a II. r. vádlottnál sem az eladás, sem az átadás magatartás nem bizonyított, ahogy az sem, hogy vevőkkel állt volna kapcsolatban, ezért a rendszeres haszonszerzés sem igazolt. Ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a tényállásból mellőzze a bizonyítékokkal alá nem támasztott megállapításokat és a II. r. vádlott magatartását a Btk. 178. § (1) bekezdésbe ütköző és a (2) bekezdés b) pont szerint minősülő kábítószer birtoklása büntetnének minősítse. Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla több határozatára, melyekben kifejtettek szerint a kereskedői magatartás megállapításához szükséges, hogy az elkövető előzetesen már kereskedéssel összefüggő magatartást tanúsítson. A minősítés megváltoztatására figyelemmel indítványozta a kiszabott büntetés enyhítését, e tekintetben kiemelte, hogy nyomatékos enyhítő körülmény a II. r. vádlott büntetlen előélete; az a tény, hogy saját elhatározásából kábítószer fogyasztást kezelő terápián és további mentálhigiénés kezelésen vett részt; munkahellyel, önálló keresettel rendelkezett és mellette önkéntes munkát is vállalt egy idők otthonában; szívproblémája megnehezíti a börtönbüntetés elviselését; a cselekmény elkövetését megbánta, feltáró, beismerő vallomást tett. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem felel meg a belső arányosság követelményének sem, ezért O.B.II. r. vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása elegendő a preventív büntetési célok elérésére.

O.B.II. r. vádlott az utolsó szó jogán a kábítószerrel kereskedést nem ismerte el, csupán a fogyasztást. Kérte, hogy a másodfokú bíróság a büntetés kiszabása körében értékelje megváltozott életkörülményeit és megbánását.

A fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete

Cs. G. I. r. vádlottal szemben jogerőre emelkedett, a másodfokú bíróság a Be. 590. § (9) bekezdés értelmében az ítéletnek csak a fellebbezéssel érintett O.B. II. r. vádlottra vonatkozó rendelkezését, illetve részét bírálta felül. E körben a felülbírálat a Be. 590. § (2) bekezdés alapján kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére.

Az elsőfokú bíróság a részletes, minden körülményre kiterjedő bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva, kellő alapossággal és körültekintéssel folytatta le. Az ügyészség indítványára, az 1998. évi XIX. törvény 296. § (2) bekezdés a) pont alapján eljárva felolvasta D.Á. K. A. és V.G. tanúk vallomásait, nyilatkoztatta a vádlottakat a felolvasottakkal kapcsolatban. A védelem bizonyítási indítványának helyt adott és tanúként kihallgatta K. V.-t. ifj. D.F.-t., G.D.-t. és H.E.-t, illetve igazságügyi orvos-szakértői vélemény beszerzését rendelte el. Az elsőfokú bíróság részletesen meghallgatta az ügybe bevont N. F. I. vegyész-, B. T. és S. K. J. botanikus szakértőket is. Ismertette a szakértői véleményeket és az egyéb bizonyítékokat, amelyeket az ügy eldöntése körében felhasznált. A másodfokú bíróság az igazságügyi informatikus- és orvos-szakértő megidézésére irányuló bizonyítási indítványok elutasításával és annak a 13. oldal negyedik bekezdésben kifejtett indokaival egyetértett, a tényállás felderített, további bizonyítás az eljárás indokolatlan elhúzódását eredményezte volna.

A másodfokú bíróság nem osztotta a II. r. vádlott védőjének az ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására irányuló indítványát.

A Be. 608. § (1) bekezdés f) pont értelmében a másodfokú bíróság nem ügydöntő végzésével hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha az elsőfokú ítélet indokolása a rendelkező résszel teljes mértékben ellentétes. Az elsőfokú bíróság kábítószer kereskedelembe állapította meg a II. r. vádlott bűnösségét, az ítélet indokolásában is a bűncselekmény megállapítását alátámasztó tényeket, azokból levont következtetéseket, illetve a jogi indokolás körében is a kereskedés elkövetési magatartás indokolását fejtette ki. Mindezek alapján megállapítható, hogy a rendelkező rész és az indokolás teljes ellentéte, mely a hatályon kívül helyezést indokolná, nem áll fenn.

A II. r. vádlott védőjének a Be. 609. § (2) bekezdés d) pontja - mely szerint a bűnösség megállapítása, a felmentés, az eljárás megszüntetése, a cselekmény Btk. szerinti minősítése vagy a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása tekintetében az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének nem vagy csak részben tett eleget - figyelemmel az ítélet hatályon kívül helyezésére és elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására tett indítványa sem alapos.

A Be. az indokolási kötelezettség megszegését - a korábbi szabályozástól eltérően - az ítéletre lényeges kihatással lévő relatív eljárási szabálysértések között sorolja fel, a Be. 609. § (1) bekezdés értelmében ez alapján csak akkor van helye az ítélet hatályon kívül helyezésének, ha a másodfokú eljárásban nem orvosolható olyan eljárási szabálysértés történt, amely lényeges hatással volt az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, illetve az intézkedés alkalmazására.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése körében részletesen számot adott arról, hogy O.B. II. r. vádlott védekezését mely részében nem fogadta el és azt milyen bizonyítékok cáfolták. Nyomon követhető, hogy a tényállást mi alapján állapította meg, illetve az is, hogy mely tényekből vont következtetést arra, hogy a vádlott továbbértékesítési céllal vásárolt kábítószer elfogása napján, illetve arra, hogy kábítószer kereskedői tevékenységre rendezkedett be. A jogi indokolás körében is részletesen kifejtette, hogy a II. r. vádlott cselekményét a védelem álláspontjáról eltérően miért

minősítette kereskedésnek. Az ítélet tábla álláspontja szerint a törvényszék indokolási kötelezettségének eleget tett, így a védelemnek az indokolási kötelezettség megszegésére történő hivatkozása nem foghatott helyt.

Mindezekre tekintettel az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadálya nem merült fel. Ennek eredményeképpen a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az ítélet a Be. 592. § (2) bekezdés a) és d) pont alapján részben megalapozatlan, mert a tényállás hiányos és az elsőfokú bíróság megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett.

A másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pont értelmében az iratok tartalma – O.B. II. r. vádlott vallomása, igazságügyi toxikológiai szakértői vélemény nyomozati iratok 361. oldal, igazságügyi vegyész szakértői vélemény nyomozati iratok 373-383. és 931-955. oldal, házkutatásról készült jegyzőkönyv nyomozati iratok 289-291. oldal - alapján kiegészítette és helyesbítette a tényállást az ítélet

- 4. oldal első bekezdés második mondatban akként, hogy a továbbértékesítés mellett részben saját fogyasztásra is szerzett kábítószer
- 4. oldal második bekezdésben azzal, hogy az adásvétel tárgyát képező kábítószer hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 1,6-szorosa
- 4. oldal negyedik bekezdés 5-6. sorban azzal, hogy vádlott neve II. r. vádlott lakásán üres műanyag tasakokat és üres ampullákat, valamint USA WEIGHT típusú, delta-9-THC és MDMA anyagmaradvánnyal szennyezett mérleget és DH-333 típusú, DMT és MDMA anyagmaradvánnyal szennyezett mérleget tartott
- 4. oldal negyedik bekezdésében azzal, hogy vádlott neve II. r. vádlott által saját fogyasztás céljából megszerzett kábítószer csekély mennyiségű, a továbbértékesítés céljából megszerzett és tárolt kábítószer hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határának több mint 2,5-szerese
- 4. oldal negyedik bekezdés után illeszti, hogy O.B. II. r. vádlott 2015. december 01. napján levett vizeletmintájából 786,6 ng/ml delta-9-tetrahidrokannabinol-karbonsavat mutattak ki.

A fenti változtatásokkal a tényállás a Be. 592. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be. 593. § (3) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelésének eredményeképpen nem fogadta el O. B. II. r. vádlottnak a kábítószer-kereskedelem tekintetében előadott tagadásból álló védekezését. Egyrészt önmagával ellentétesen nyilatkozott a házkutatás során lefoglalt kereskedelmi mennyiségű kábítószer beszerzését illetően, védekezését a szakértők egyértelműen cáfolták a tekintetben, hogy a szabadban találta a lefoglalt kannabisz egy részét, másrészt életszerűtlen és saját vallomásával sem áll összhangban az ismeretlen holland személytől vásárlás. Az aláírásával hitelesített, nyomozás során tett vallomásai visszavonásának indoka – miszerint a nyomozó hatóság tagja rosszul foglalta jegyzőkönyvbe vallomását - sem volt elfogadható.

Az elsőfokú bíróság az indokolásban részletesen foglalkozott a házkutatás során talált különböző eszközökkel, illetve hogy azok a fogyasztáshoz vagy a terjesztéshez használhatók. A tényállásban a másodfokú bíróság csak kisebb kiegészítéseket tett a lakásban tartott házkutatás során lefoglalt, a kábítószer porciózásához és csomagolásához szükséges eszközök leírását illetően.

A tárgyi bizonyítékok közül a házkutatás során lefoglalt, anyagmaradvánnyal szennyezett mérlegek vizsgálatának eredményei nem támasztották alá, hogy azokat a II. r. vádlott azért tartotta, mert saját fogyasztásához mérte ki az adagokat, hiszen a mérlegeken olyan kábítószer is kimutattak, amelyet

saját előadása szerint sem fogyasztott, illetve a toxikológiai vélemény szerint sem azonosították vizeletében, így azok kizárólag mások részére történő kimérés során kerülhettek a mérlegekre.

A műanyag tasakok körében általa elmondott védekezés, melynek értelmében azok is kizárólag saját fogyasztásához kellettek, azért volt elvethető, mert különböző nagyságú, nagy mennyiségű, tiszta zacskókat is lefoglaltak, mely a fóliahegesztővel, mérlegekkel, a jelentős mennyiségű, átlagos fogyasztási adagot jóval meghaladó, különböző fajtájú kábítószer lefoglalásának tényével együttesen értékelve egyértelmű következtetési alap annak megállapítására, hogy a jelentős mennyiségű kábítószer értékesítésre szánta és ebből bevételre kívánt szert tenni. A tényállásba a másodfokú bíróság az ítélet indokolásából átemelte az elsőfokú bíróság által is elfogadott és irányadónak tekintett vegyész szakértői vélemények megállapításait a pontos hatóanyag tartalom körében.

Azt a vádlotti védekezést, miszerint a teljes mennyiséget saját fogyasztásra szánta, helytállóan vetette el az elsőfokú bíróság. A 11. oldal negyedik bekezdésében a törvényszék is utalt arra, hogy a tanúk vallomása csak annyiban erősítette meg O.B. II. r. vádlott vallomását, hogy fogyasztott kábítószer. E nyilatkozatát egyébként az igazságügyi toxikológiai szakértői vélemény eredménye is alátámasztotta, mely a nála lefoglalt különböző kábítószeresek közül egyedül a kannabisz fogyasztására utaló vegyületeket mutatott ki a vizeletéből, a szakértői vélemény ezen megállapítását a másodfokú bíróság a tényállásba is beemelte. Így nem lehet teljes egészében elvetni azt a II. r. vádlotti védekezést, miszerint a lefoglalt kábítószer egy részét saját fogyasztásra is szánta. A saját fogyasztás és a továbbértékesítés céljára történő megszerzés nem azonos törvényi tényállásba ütközik, a fogyasztási és kereskedői típusú magatartáshoz kapcsolódó, e célra beszerzett kábítószeres mennyiségét külön-külön kell megállapítani és a tényállásban rögzíteni. A másodfokú bíróság a II. r. vádlott által saját fogyasztási célra tartott kábítószer mennyiségét a rendelkezésre álló adatok alapján, ténybeli következtetéssel, csekély mennyiségben határozta meg és ezen megállapításokat a tényállásban is feltüntette.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést O.B. II. r. vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is törvényes, azt a másodfokú bíróság annyiban pontosította, hogy a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdését jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság az ítélet 14. oldalán a jogi indokolás körében helytállóan fejtette ki, hogy O.B.II. r. vádlott a jelentős mennyiségű kábítószer haszonnal történő továbbértékesítés céljára vásárolta, majd tartotta, a törvényszék helyesen utalt arra, hogy a kereskedés céljából történő megszerzéssel és készletezéssel a kábítószer kereskedés elkövetési magatartása befejezett (1/2017 Büntető jogegységi határozat, Bkv. 57számú kollégiumi vélemény, BH 2015. 324. számú eseti döntés). A csekély mennyiségű kábítószer fogyasztás céljából megszerzése [Btk. 178. § (6) bekezdés] tekintetében kiemelendő, hogy jelen ügyben a súlyosabban minősülő **kábítószer-kereskedelem büntette mellett e cselekmény miatt a bűnösség megállapítására nem kerülhet sor.**

A 2012. évi C. törvény 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést céljának - a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el - szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében értékelendő körülményeket hiánytalanul tárta fel. Helytállóan értékelte enyhítő körülményként a II. r. vádlott büntetlen előéletét, részbeni beismerését és nagy nyomatékklal megromlott egészségi állapotát.

O.B.II. r. vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség megítélésénél el nem mellőzhető jelentőséggel bír, hogy azóta sem indult más büntető eljárás ellene, korábbi életvitelével felhagyott és rendezett családi és egzisztenciális körülmények között él.

A tényállásban rögzített magatartás konkrét tárgyi súlyát az elsőfokú bíróság is megvizsgálta, ennek körében kiemelendő, hogy a kereskedéssel érintett kábítószeres mennyisége a jelentős mennyiségnek csak kb. négyszerese, illetve az, hogy az irányadó tényállás szerint a továbbértékesítésre szánt kábítószer a fogyasztókhoz nem jutott el.

Az ítélet belső arányosságát is szem előtt tartva a másodfokú bíróság Cs. G. I. r. vádlott beismerését, figyelemmel a tettenérésre, nem tekintette olyan súlyúnak, mely a vádlottakkal szemben kiszabott büntetés tartamának ilyen jelentős eltérését indokolná. Az ítélet tábla megítélése szerint az I. r. és II. r. vádlottal szemben azonos tartamú büntetés kiszabása indokolt, ezért O.B. II. r. vádlott büntetését – a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatának és a közügyektől eltiltás tartamának érintetlenül hagyásával – a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pont szerinti enyhítő szakasz alkalmazásával 4 évre mérsékelte.

O.B.II. vádlott esetében a házi őrizetben töltött idő beszámításánál a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatához igazodóan, a Btk. 92. § (1) és (3) bekezdés a) pontja szerint feltüntette, hogy 4 nap házi őrizetben töltött idő felel meg 1 napi szabadságvesztésnek.

Fenti indokokra figyelemmel az ítélet tábla - a Be. 599. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva - a Be. 606. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét O.B.II. r. vádlottal szemben megváltoztatta, míg egyéb, törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság az ítélet 16. oldal utolsó bekezdése szerint Cs.G. I. r. vádlottal szemben a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pont alapján alkalmazott a lefoglalt 2.600.000.- forintba vagyonekbezárt. Ezért a másodfokú bíróság az ítélet rendelkező részében a 2. oldal alulról a második bekezdésben a vagyonekbezárt elrendelésénél megjelölte Cs.G. I. r. vádlottat.

A Fővárosi Ítélet tábla ítélete elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2019. év január hó 03. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.
előadó bíró

Dr. Katona Tibor s.k.
bíró

Záradék: A Fővárosi Törvényszék 2018. év augusztus hó 28. napján kelt 8.B.1616/2017/18. számú ítélete O.B.II. r. vádlottal szemben a Fővárosi Ítélet tábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.279/2018/7. számú ítéletében foglalt változtatásokkal **2019. év január hó 03. napján jogerőre emelkedett.**

Budapest, 2019. év január hó 03. napján

. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: